

+ I. I. MOTĂ și V. MARIN Comandanți Legionari morți pe câmpul de onoare, luptând pentru cruce și pacea creștină IN SPANIA

Suferință și prigoană ca la sfârșitul lumii.

Legionarii luptă și mor îmbrățișând pe Domnul Hristos țintuit pe cruce, pe care-l împușcă în OBRAZ oștile SATANEI din SPANIA.

Lumea aceasta și pământul, pe care s'a sbătut din leagăn și până la mormânt atâtea rânduri de oameni, așa după cum ne sbuciumăm și noi în vremea de față, vor avea un sfârșit. Tot ce-a avut un inceput are și un sfârșit.

Despre vremea când se va petrece acest sfârșit, Mântuitorul Hristos a spus, că va fi atunci, când „vă vor da să fiți „chinuși și vă vor omorâ și veți fi urâți de toate neamurile „pentru numele meu..... atunci va fi un necaz așa de mare, cum n'a fost niciodată dela începutul lumii până „acum și nici nu va mai fi”. Evg. Matei Cap. 24”.

De ani de zile, dela războiu și până acum, milioane de creștini au suferit și-au murit pentru faptul că au crezut și nu s-au lepădat de Mântuitorul Hristos.

Asupra creștinilor, peste care stăpânesc, „antichristii roșii” s-au revîrsat atâtea neacuzuri și așa dureri, pe care mintea omenească n'a fost în stare să le gândească dela începutul lumii și până acum.

Iată aici, în afară de toate sălbăticările ce le-am aflat până acum, că se petrec în Spania, grozăvia arătată prin scrisoările trimise de fericiții noștri comandanți Ion I. Motă și Vasile Marin și publicate în „Porunca Vremii”:

La Legația Spaniei din Portugalia; „În saloane mai găsește de-a semenea multe doamne — mame sau bunice de ale tinerilor — și căișoară domni întunecați și bravă, toți refugiați din Barcelona, unde dacă mai întârziu căteva zile, erau cu toții împușcați.

Ceiace povestesc bieții oameni este aproape cu neputință de redat

(Urmăreți în pag. 2-a)

Suferință și prigoană ca la sfârșitul lumii

(Urmare din pag. 1-8)

Bestia bolșevică; luptător din carne propriului copil.

Hețin numai un jăptiș într-o prisonești făcut de comuniști se află și un bâtrân industrial un om foarte cunoscător și un patron cinstiți și respectosi făță de drepturile lucărătorilor pe care îl întrebuiște.

După vreo două săptămâni de prisonierat, bîcătul bâtrân își reduce complexul hrănă și este lăsat să zile fără picături de mâncare.

In afara iște aduce un șinel, pe care omul îl mânăncă cu mare poftă. Indată după masă comunista îi spune că șinelul fusese preparat din carnea fiului său, prisonier și el în altă parte a orașului.

Aproape înebnuit, bâtrânul refuză să crede, atunci își aduce, pronșătul uscă, condurul fiului său, și își arată locul din pulpă, de unde se lăiese frigura.

In sfârșit de acest prăpăd de suferință omenească bestiile comuniste distrug tot ce găsesc în case, tot ce poate fi semn de credință și evlavie creștină.

"Trag cu mitraliera în obrazul lui Dumnezeu" scrie părinților săi, mâna în veci regretatului Iosif I. Moța. Trag la țintă bestiile roșii, în spinii de pe fruntea blândului Mântuitor crucificat pentru păcatele lumii. Nu se poate și-a zis legionarii, să stăm nepăsători; In clipa în care Sânta se ridică împotriva lui Dumnezeu, este un mare păcat, un păcat de trădare, împotriva lui Dumnezeu, chiar când stai și privești cu brațele încrucișate, a spus Căpitanul. Trebuie să mergem acolo, să luptăm și noi împotriva dracilor fugiți din iad și imbrăcați în carne omenească a comuniștilor.

Luptă dusă de legionari în Spania a rămas pagini de glorie neștearsă de neamul românesc.

Povestesc răniții de prin spitale, cu inflăcărare despre vitejile nemă întâlnite până la figurile de legendă ale legionarilor români.

Ziarul „Le Franciste” publică din „El Diario de Lisboa” o scenă de mare eroism povestită de un rănit sărb care a luptat alături de I. I. Moța și Vasile Marin în bandera 6 „El Tercio” și care se aflat internat într-un spital la Salamanca.

In toată înaintarea pe care o făcusem înainte de sărbătorile Crăciunului, Moța dăduse dovadă de o splendidă inflăcărare care confirmă ideile mele mai vechi despre eroismul Românilor, luptători desăvârșiți mai ales la baionetă.

„Primim ordin de înaintare, străbateți focul barajelor. Cu mari pierderi înaintă 1 jum. km. și ocupăți al treilea rând de linii inamică, din fața SAINT MARTIN-ului, unde suntem opritii de o puternică și ușoară canonadă și de mitralierele roșilor ascunse în toate casele de pe liziera satului.

Nu se poate tolera batjocorirea lui Dumnezeu

„La chiar marginea satului se înălță o biserică. În turnul bisericii, comuniștii instalaseră trei mitraliere cu care obstacolau orice mișcare a noastră. Așteptam nouă ordine. Moța era extrem de suscitat însă... Se agita sub gloanțe și spunea mereu: „CUM SE POATE SA TOLERAM BATJOCORIREA LUI HRISTOS? MITRALIERELE PANGARITORILOR LUI HRISTOS IN CHIAR CASA LUI?”

„Dela o vreme Moța nu mai avea liniste. Se duce la comandant și-i cere voie să înainteze cu cățiva oameni până la

Model de purtare față de părinți și de Dumnezeu

Dăm mai jos ultima scrisoare a lui Ion I. Moța adresată părinților săi, care va servi drept model de purtare față de părinți și față de Dumnezeu tuturor generațiilor ce vin după ei cari au învățat să moară pentru Dumnezeu.

Iubiti Părinți,

Sunt de 4 zile pe vapor, iar mâine debarcăm la Lisabona în Portugalia de unde apoi plecăm în Spania...

De sigur ați aflat, că dorim să lăsăm și noi parte către timp la lupte, cam o lună de zile, căci pe astăzi ne-a înmormât Corneliu termenul, fiind verba de un om să violeze creștină și înimilor să două nemuriri.

Cea mai mare grija și tulburare su-

fletească a mea, în acest admirabil și inăreț drum, este grija de scumpa mamă și iubitul tată.

Mă tem că prea vă veți lăsa copleșii de îngrijorări, și, negreșit, după o viață deosebit de încercată, numai asemenea poverii sufletești, nu ar trebuisă mai avea. Aș îl cel mai fericit să pot avea delă iubilii părinți o veste, că grijele mele nu sunt întemeiate, și că, răzinați de dragoste pentru Cruce și creștinitate, găsiți indestulătoare putere asefiante, pentru a putea purta grija aceasta ce nu se poate înconjura, dar și chiar multumiri că fiul vostru se află pe un asemenea drum de onoare și de datorie...

Biserica și să forțeze pe roșii să o abandoneze. Comandanțul și prietenii neîncrățător. Însemna moarte sigură. Totuși cum mitralierele din turnul Bisericii stăteau în coasta înaintării noastre, îl dă 12 oameni.

„Atât așteaptă Moța. Se avântă viselios, puțind abia să fie urmat de însoțitorii lui. Il urmărim și-l sprijinim cu mitralierele noastre, îndrepătate spre pozițile roșilor.

„Căd în înaintare, unul după altul, și dintre tovarășii lui Moța. Până la Biserică mai ajung patru. O luptă Corp la Corp se angajează cu cei opt marșali cari străjuau la picioarele turnului bisericii. Moța și cu un alt tovarăș de luptă patrund în turn. Mitralierele roșii nu mai lăcănesc. Comanda căpitanului nostru ne face să sărim din adâposturi, și să înaintăm. Am cucerit poziția inamică! Biserica este în stăpânirea noastră. Din eroica expediție n'a mai rămas însă în picioare decât Moța și un singur monarhist rus.

„Victoria este a noastră și Moța e jericil că a scos pe pângăritori lui Hristos din Biserică.

Cum a luptat și murit Ioan Moța.

■ Ziarul „El Nacional” povesteste pe larg despre luptele nemăpomenite de invazionale ce s-au dat în jurul localității Madridului din vecinătatea Madridului.

„Spălaile din Toledo sunt pline de răniți căzuți în groznicile lupte ce s-au purtat între Bandera 6 Tercio în care luptau și legionari români, și Divizia roșie Internațională prevăzută de 80 lanceri de proveniență sovietică.

Răniții povestesc, că în fața lor se găsea batalionul roșu Dumitrov; în lîmp ce primele șiruri de trăgători din bandera 6 se găsea la 100 metri de marginea satului apărăci cu îndărjire de bolșevici, de odată au apărut peste 30 lanceri rusești cari împroșcând cu mitralii pe naționaliști, au reușit să patrundă în rândurile lor.

„Moralul voluntarilor, ale căror randuri se răreasă cu fiecare clipă, începe să se clătească.

Alunici deodată, cu un strigăt

Așa au luptat și-au murit pentru pacea creștină ce-a fost mai bun și mai de preț din „Legiunea Arhanghelului Mihail”.

Așa au murit I. I. Moța și Vasile Marin pe frontul naționalist și creștin din Spania.

Acum, îndeată sacrificiul scumpilor noștri comandanți I. I. Moța și V. Marin înmormă în mările și însemnările lor ce-are și putul face cel puțin 20.000 de legionari, aceștia din urmă sunt datori, absolut datori, că la grec cumpăna pentru neam, Legiune și Căpitan să facă oici în țară, ceace ar fi fost în stare, să facă I. I. Moța și V. Marin.

La riscul nostru, la jefu noastră din dragoste pentru Hristos, vom fi fericiți a altă că și ai noștri lău parte prin bărbăția de a trece prin căteva zile grele, și a nu ne lăsa copleșii căci ar părea că ne-au făcut să uităm datința noastră către Dumnezeu. În al cărui obraz se trage azi cu mitraliera, și datorința față de Neamul nostru a cărui soartă atârnă și ea atât de mult de luptă hotărătoare care se desfășoară azi în Spania...

Neliniștea mea e mai mare pentru părinți, căci Iridenta (soția sa) fiind mai tânără, și mai voinică fizic este, încercând să ajute să treacă mai ușor zhoclumările și greutățile, pe care le sporește adeseori închiruirea... Sună foarte bucuros că ea, care la plecarea mea, bănuia lucrurile acestea, a fost cu-

ragoasă, văzând că își știe stăpânul sătmărtorul, pentru a se împlini datează...

Trebue să mai adaug, spe a înțărmă orice judecăți greșite, că eu n-am fost trimis de niminea în Spania ca să îne facă vre-o răspundere pentru asta, că eu singur am avut, cel dință, gândul și dorința de a lăua parte la aceste lupte, pentru care am cerut și am primit aprobarea șefului nostru, mărginit și el această aprobare la numai 10 de zile. Nici odată n-aș fi primiți să intrăm prin alteineva, căci suțiența meu îmi cere și-mi cere împlinirea acestei datori, pe care am și dus-o la înăpere. Nu e adevarat, că spun eu neau util, că rămas în țară, puteam fi mai de folos, și eu și soții căpitanul au luat acest drum, — luptei de acasă.

L O R

Sunt generații care nu cunosc ce-i viață liniștită, generații care s-au născut și cresc prin grele și suferințe. Încercările și generația noastră i-a făcut din binecuvântarea onoare finită să fieci prin căre a fost sortită să crescă ea.

Noi trăim fapte pe care decăleam să le citesc, nici nu păresc basme, fapte care prin măreția lor trec peste noi direct în istorie.

Și moartea eroică, moartea de legendă a legionarilor Moja și Marin pe pământul însângerat al Spaniei e faptă care se integrează definitiv în istoria neamului nostru și a Bisericii Creștine a căror apărători au fost și pentru care au înțeleas să moară.

Jertfei lor, curatei lor jertfe, de i-am adăuga ceva, i-am micșora valoarea, ei au murit cu adevărat moarte de eroi departe de tara lor dragă, dar aproape de Dumnezeu pe care L-au înțeleas și L-au urmat pe drumul suferințelor.

Acolo în Spania vechilor cetăți nebunia comunismului s-a ridicat din nou să răstignească pe Cristos, iar legionarii români au plecat ca'n legendă să ducă jertfa înrolându-se voluntari apărători ai Crucii și Bisericii Creștine.

Fie jertfa lor semnul marilor biruinți care s-au vrut totdeauna pește în cu sânge de eroi, iar pentru cei din viață, pentru cei rămași dincoace de bariera morții, o școală nouă, școală lepedărilor de cele pământești, școală care înaltă și arată sensul adevărat al vieții creștine.

Iar, eroilor Moja și Marin, să închinăm gândurile noastre, viața noastră, sufletul nostru și oridecări ori vom fi la răscruci de drumuri, exemplul faptei lor îndrepătar pentru noi.

Ing. I. Blănaru

Lumină peste veac

Se sdruncină din temelii firea și se zămisesc orizonturi.

În noaptea păcatului în care ne-am afundat, se-aprind stele călăuzitoare spre mintuire.

Plecăți genunchii și primiți duhul Bunei-Vestiri a lor.

Pe pământul depărtării Spaniei, două suflete — sfintite prin credință și deplină jertfa intru apărarea Crucii — părăsesc pentru totdeauna verdele trupului lor și urcă spre ceata cerescului Arhanghel.

Ioan Moja și V. Marin au intrat în viață.

Măreția actului săvîrșit nu poate fi cuprins de strămîntea înțelegerii noastre. Istoria îi va așeza în fruntea mucenicilor eroi ai Neamului.

Pământea lor viață, prin descătușarea de tot ceea ce ar fi putut fi omenesc, va forma idealul generațiilor de mâine și steagul celor de astăzi.

Deschideți sufletul vostru și-aprindeti candela credinții penetrând sanctuarul acesta să primiți duhul lor.

Legiuni verzi, ale vieții celei noi, ridicați fruntea și priviți-vă comandanții ce plutesc ocrotitorii deasupra, destinului românesc.

Cu aripile lor vor avânta lupta voastră spre măntuire.

Căpitanal vă are pe voi — legătură cu pământul; și are pe El — legătură cu Cerul. În fața lui toate oștile lui Satan se vor sfârîma ca nisipul mării.

În noaptea păcatului în care ne-am afundat se-aprind stele călăuzitoare spre mintuire.

Se sdruncină din temelii firea și se zămisesc orizonturi.

Ziua invierii se-apropie. Fiți pregătiți!

Să aruncat acum — lumină peste veac..

Ion Diaconu-Trotuș

cu care Dumnezeu a cinstit familia noastră, cerându-i sprijinul ei pentru împlinirea dreptății și a Dumnezeștei Lui așezări.

Vă îmbrățișez cu mare dragoste, mulțumire și recunoștință, pentru toate jertfele sufletești și materiale, pe care o viață întreagă, nelintrerupt le-ați făcut pentru sufletul nostru...

Al vostru iubitor, IONEL

(Pe vaporul "Monte Olivia" spre Portugalia, — 1 Decembrie 1936)

**Cine știe să moară
Nu va fi rob niciodată**

Cei ce-au căzut ucisi de gloanțele dușmane

Pășesc în rând cu cei ce-au rămas

Or fruntea sus, păși-vor înainte,
In jurul steagului tăfăitor,
Legionari sacrificilor sfinte,
Ducând și mai departe crengi lor.

Nici sfidori reci de temniță, nici sânge
Nu-i vor putea opri din calea lor;
Cine-noua viață nimănii nu o poate înfringe
In fața lor ei mărgișătoare.

Să strângă frontu-acel ce vor să moară
Pentru salvarea înregului popor,
Veniți, o Românie nouă să răsără,
Din jertfele de sânge a tuturor.

Drapelul sus și rândurile strânse,
Legiuinea frice-n viu și aspru pas.

Cei ce-au căzut ucisi de gloanțele
dușmane,
Pășesc în rând cu cei ce au rămas.

Din calea legionarilor, în lăteri,
Loc faceți la ai noștri luptători.
Spre Gardă se îndreaptă zeci de milii
de glasuri,
Ca dor de altă viață'n viitor.

Să dat acum semnul cel din urmă
De lăptă sufletul n-e pregătit;
Carând vor fi înălțăți a noastre măndre
Flamuri,
Robia noastră va avea sfârșit.

Eroi au fost, Eroi sunt încă...!

„Sus eugeul și firea
Sus frunți legionare,
Plecarea în durere
E pentru înimi care,
Nu știu ce e credința
Golgota — Biruința.

Iată cuvintele și simțeminte ce trebuie rostită de oricine are sufletul de adevărat român în fața supremei jertfe, prin care eroii Ionel Moja și Vasile Marin au arătat calea gloriei veșnice, dovedind încă odată, ce isvor nesecat de virtuți este Neamul Românesc.

Orice tânguire, ca și orice discuție asupra actelor Lor, este o profanare a memoriei, o dovadă în plus a nemerniciei noastre.

Paharul măntuirei L-au sorbit din plin, spre slava Lor și pilozi măreață în aceste zile de lașitate și trădare.

Nu interesează unde au depus supremă jertfa, deși locul este simbolic pentru Neamul nostru, ci scopul.

La înțelepte cuvinte rostită de M. S. Regele Carol al II-lea sub Arcul de Triumf, cu ocazia sfintirii lui: „Trecătorule, întrebă-te ce ai făcut pentru această Tară și pentru acest Neam”, Ionel Moja și Vasile Marin, au răspunsulcei dinăuntru, cu prilejul vieții lor, pilda legendare.

Simbolica jertfa a Neamului, pe pământul pe care a văzut lumina zilei Impăratul Traian, editorul țării noastre și întemeitorul Neamului Român.

De acum, pe sfânta dreptate

Noi însângerat satana?
Nu voi avea îmbânda!
Hristos este cununa
Si Neamul rădăcina
Diu care se nasc veșnice
Eroi legendari.

se cuvine, ca trecerea acestor Eroi spre locul de veci, să se facă pe sub Arcul de Triumf, mărturie de abnegație în supremă jertfa pentru Hristos, Neam și Rege.

Iar de nu se va găsi și pentru ei Crucea albastră a vîției, să se găsească din cei ce o poartă, care ca un suprem omagiu camaraderesc, să le-o de pună Eroilor de azi și Neamului.

Este prilejul cel mai nemerit, ca să se dea cea mai impresionantă lecție tuturor românilor, tineri și bătrâni, mai ales pentru vremurile de azi.

In fața scrierilor ce încă nu le-a înghitit pământul, să ne amintim cuvintele Măntuitorului când urca drumul Golgoței: „Nu mă plângă pe Mine, fiecle Ierusalimului, ci plângă-vă pe voi și pe copiii voștri”.

In aceste imprejurări și pentru aceste vremuri, aceste cuvinte se pot tălmăci astfel: „Nu-i plângă pe eroii Ionel Moja și Vasile Marin, Români și Românce, ci să ne plângem pe noi și pe copiii noștri, față de lașitatea corupția și trădarea ce ne-a cuprins.

Preamăind jertfa celor doi eroi, să ne ridicăm cu sufletul și faptele la înălțimea exemplului lor, pentru Hristos, Neam și Rege.

I. ANGHEL

Pentru cinstea și demnitatea

BISERICII ORTODOXE-ROMÂNE

Un preot purtat în lanjuri și aruncat în închisori, un preot căruia i-s-a distrus culbul familiei și-a fost alungat din sănul pastoriștilor săi, un preot hulit, băjocorit și acușat în obraz — aici în țară și neamul lui — de toți politicienii începând cu cel din Biserică și sfârșind cu toate secărurile și hoțimanalele ce trăesc din pomana volului universal, merge în fruntea echipei de legionari plecați în Spania, să lupte pentru cinstea și demnitatea neamului și a Bisericii ortodoxe române.

E un lucru nemăspomenit de mare.

Pentru cinstea și demnitatea Bisericii ortodoxe-române!

S-a distrus din temeli îtoate catedralele și bisericile creștine să aarsă în vâlvătă de flăcări chipurile sășinilor și s-a prefăcut în scrum și cenușă Crucea Domnului Hristos în Rusia și acum se mistue în flăcări Spania cu îtoate semnele ei creștinești și naționale.

In această vreme slujitorii altelor din țările, în care focul comunism încă nu s-a aprins, au stat nepăsători, complect absenți, ba unii au mers cu nemernicia până la trădarea Domnului Hristos.

Înălță trădare se chiamă acela să oprești zidirea de biserici, pentru ca a doua zi să revii, de oarece era prea mare prostia; trădare se chiamă acela, când ești în bune raporturi cu rabinii jidani, îi poftește la masă, primești felicitări dela ei și îi ceri scuze când crezi că îl ai supărat.

Trădare, de trei ori trădare se chiamă acela, când slujitorii altelor sunt înrolați în rândurile celor ce defilează cu pumnul ridicat spre cer, în rândurile comuniștilor, care doresc cu sprindere, să spânzur pe preoți începând chiar cu lovorășii lor și să ardă această țară creștinească dela începuturile ei și până acum.

Ce rușine și ce durere?

Biserica română n'a cunoscut până acum trădători în rândurile preoților, Episcop a fost Atanasie Anghel, preoți însă nu!

Tineretul îngrijit de viitorul său, să hoțeze să-i urmăreasă pe acești preoți, să-i afle cine sună și să-i declare trădători de neam și de credință.

Unii părăsesc greșala și sună de leudă, alii se încăpăținează în răâlcire și sunt vredniți de tot disprejur și de toată necinstea.

Înălță aci, mărturisirea Preot. Prof. Ioan Tincuca, Inspector general, care peceluește penitru

totdeauna soarta preoților comuniști.

„Sfintia Sa a înaintat D-lui Prof. Univ. N. Costacheșcu vicepreședinte Part. Naț.-Tărănesc din Iași, următoarea scrizoare:

„Intru că partidul național-țărănesc nu ia atitudine față și hotărâtă împotriva comunismului, declarat dușman neînpăcat al creștinismului, bisericii și neamului din care eu fac parte; intru că partidul național-țărănesc nu se ostenește a defini democrația ce practică, lăsând a se bănuia, că-i convine o democrație cosmopolită și indiferentă față de creștinism, mă văd silnit de conștiință a mă retrage din el și a continua să încrez cum voi putea mai bine în favoarea săracimii, muncitorimii și țărănimii române“.

Așa dar, nu este o părere a noastră isvorată din ură personală, sau din lupta noastră pentru neam și credință, ci este un adevăr deslușit de toți fruntașii N. Țărănișii, de ștârzi preoți, care au plecat convingi că sunt pe o cale primejdioasă lor, bisericii și neamului și că nu mai pot trăi în continuu trădare a Domnului Hristos.

Toluși chiar dacă preoții comuniști vor recunoaște greșala și se vor pocăi, în istoria Bisericii ortodoxe române să scrie o pagină rușinoasă și plină de înlunecime.

Dacă preoțimea ar fi fost pe calea luminei lui Hristos nu era posibilă altă pedepsă din partea lui Dumnezeu ca aceia din Rusia, Spania, Franța și cine șiie dacă nu va veni și pe la noi.

Aveam însă credință, că rușinea acelei pagini de înlunecală vreme din istoria Bisericii ort. române a sters-o Pr. I. Dumitrescu prin luptă și suferință lui din Spania.

Lupta Pr. Dumitrescu cu besilitile comuniști din Spania a ridicat demnitatea Bis. ort. române mai presus de căt îtoate bisericiile din lume.

In vreme ce conducătorii Bisericii creștine, au redactat comunicate și pastorele împotriva comunismului, Pr. Dumitrescu reprezentant al clerului ortodox român a trecut în tranșee cu crucea în mână sub ploaia de gloanțe de foc și de moarte împășită de fiarele comuniști.

Bisericii catolice crunt zdrobită în Spania, care a convertit cu bani în Ardeal și-a indemnă pe Unguri să sdorească oasele românilor fari în credință lor din strămoș, îi răspunde evanghelic

Bis. ort. română primă un preot îmbrăcat în har și veșmâni ortodox plecat să ridice din pragul și pulberea în care au trăit-o oglede salinelor măline, în zilele ruinelor legionare, Biserica română se va mândri că n'a lipsit dela toate suferințele și dela toate luptele ce s-au purtat de către legionarii sacrificiilor sfintei, fiind prezentă prin suferințele pr. Dumitrescu.

Pr. V. B.

STIRI

La 1 Ianuarie 1937
vechile cadre au predat comanda

In conf. cu cărțulia Șefului de Cuiub punctul 28, vechile cadre au predat comanda pe ziua de 1 Ianuarie 1937, înlocuitorilor formați și pregătiți din vreme în vederea acestui scop.

Căpitanul a adresat cu această ocazie următorul ordin:

Camarazi șefi de județe
și de regiuni,

A trecut un an mare. În funcțiunile pe care le-ați deținut, v-ați făcut datoria. Astăzi când părașiți aceste funcțiuni, primiți din partea mea o călduroasă și frâtească strângere de mâna.

Ca mulțumire pentru felul cum v-ați purtat, întreaga serie General Cantacuzino va forma de azi înainte corpul Inspectorilor Legionari.

Ei vor avea calitatea în județele sau regiunile conduse până acum.

Rolul Dv. va fi: 1. Să ajutați pe noui șef: 2. Să inspectați orice legătură cu activitatea legionară; 3. Să interveniți în regiunile slabe pentru a întări poziția.

După dogma legionară, toate funcțiunile au fost schimbate, cu o singură excepție: D-l General Cantacuzino, pe care îl rugăm, noi tineretul legionar al acestei țări, să ne mai prezideze un an, ca un omagiu pentru susținutul său viteaz și pentru dragostea pe care ne-a arătat-o.

Noile cadre pun cărțile toate puterile în joc. Inchinați un an Legiunii. Si după ce se dă îndrumări asupra predările comenzii și asupra activității ce trebuie desfășurată de nouile cadre, căpitanul termină urând tuturor: „Dragii mei, vă strig la toți: Pășiți cu Dumnezeu înainte!“.

— Comuniști din România luptă împotriva crivelor pe front în Spania. — Gazeta „Viața Basarabiei“ org al Part. N. Tărănesc — comunist pentru Basarabia anunță că pe frontul din jurul Madridului au murit patru comuniști din Iași și alții sunt grav răniți.

Comuniști din România curăță pe frontul guvernamental Spaniol sunt impăriți în trei grupe: grupul Ana Pauker, grupul Gheorghiu-Dej și grupul Constantinescu-Iași. Toate grupele au fost atestate grupului internațional denumit Dumitrescu.

Camarazi I. I. Moja și Vasile Marin au luptat cu această grupă Dumitrescu și moartea postea le-a venit chiar din rândurile căinilor plecați din țara noastră. Unul este informat că pe frontul comuniștilor Spanioli sunt 76 cai originari din România și căciușa nenorociți de români.

— Baroul avocaților Trib. Putna au comemorat într-o ședință extraordinară figurele de eroi legendari — I. I. Moja și Vasile Marin morți pe frontul din jurul Madridului.

Camaradul Ștefan Romașcanu avocat a arătat viața plină de sbucium de suferință și prigoană a celor doi eroi, insistând asupra construcției sufletești legionare gata de moarte în orice clipă pentru neam și lege. Viața lor, moartea lor să stea exemplu pentru toți români spre a nu fi înfrântă aici în pământul nostru de cel fără de Dumnezeu.

— In luna Februarie se va înăuntră Moscova un congres împotriva lui Dumnezeu.

Slirea din Moscova vestește că la acest congres vor fi față 46 de state, prin 1600 de delegați. — Scopul adunării va fi lupta împotriva religiei.

Şeful necredincioșilor militanți care a strigat: „Război religiei vom da foc tuturor bisericiilor din lume“, este Iaroslavski cu numele adevărat de Gubelmanidov, ca toți jidani, plin de ură împotriva creștinătății.

— La Geoagiul de jos Hunedoara, toți intelectualii români: preoți, doctori, avocați, profesori s-au adunat în fața bisericii ortodoxe și-au ars toate scrisorile ce le aveau în bibliotecile lor de ale trădătorului M. Sadoveanu, pentru că să vândut jidani și patronează otrava din Sărindar.

— Rămășiile pământești ale martirilor I. I. Moja și Vasile Marin, vor fi aduse în față cu vaporul Italian pus la dispozitie de Ducele Mussolini dela Cadix până la Genua; iar de aici cu vagoa mortuar prin Austria, Germania, Polonia, Bucovina.

— Legionari și membri Part. „Totul pentru Țară“, au dreptul să ia parte la înmormântare. Tinuta: Camășă verde cu insignele gradului respectiv și căciula neagră — sau costum național.

Dacă va fi ger puternic se va permite paltonul sau sunanul.

— Pentru știri în legătură cu Legionari din Spania urmăriți „Porunca Vremii“.

Abonament obișnuit 20 lei pe an. Abonament de susținere pe un an 50 lei, pe 6 luni 25 lei. Plata abonamentelor și numerelor vândute se face pe adresa: Octav Neguș casierul Băncii Economică-Focșani.

Informații, manuscrise se pot trimite pe adresa: Preot V. Boileanu, str. D. Zamfirescu nr. 14 Focșani.